

SCHAKEN

met Jac. Rene

Afwikkeling maar een gewonnen eindspel was het thema van de combinatie van vorige keer.

In een partij A. Köhler-R. Cassens (Amsterdam 1984) was de positie:

Wit: Ka1, De3, Td1, Td2, Pb3, Pf1, Lg2, a2, b2, c3, c5, g5, h4

Zwart: Kb8, Db7, Tc7, Td8, Pe6, Le7, Lg6, a7, c4, d5, f7, g7, h5.

Wit kon nu met 1) Pa5! in het voordeel komen.

In plaats daarvan beging hij de fout om 1)Td5, Td5 2) Ld5 te spelen.

Hij overzag hierbij dat zwart met 2)....Td7! op 'mat achter de paaltjes' kan spelen.

2) Lb7?, Td1 4) Pc1, Lc5! en de witte dame kan het Pc1 niet blijven verdedigen.

Er volgde 3) Df3, Td5 4) Dd5 (4) Td5, Pc7 - +), Dd5 5) Td5, cb3 waarna zwart met zijn loperpaar een winnend eindspel op het bord gekregen had. (De vastgelegde pionnen op de koningsvleugel kunnen niet afdoende door wit verdedigd worden).

De positie die deze week aan u voorgelegd wordt, is leerzaam aangezien

dit type stelling vaak in de praktijk voorkomt.

Wit heeft ontwikkelingsachterstand maar op de lange duur goede kansen vanwege zijn ver opgerichte mevleugelpionnen, de open f-lijn en de diagonaal a1-h8.

Zwart moet dan ook snel reageren om niet in het nadeel te geraken. Zijn volgende zet (een schijnbaar luidde een aantal in die de partij sliste. Wat speelde zwart?